

Sygn. akt VU 1169/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Główczyński

Protokolant: Klaudia Treter

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2013 roku w Legnicy

sprawy z wniosku A. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o ponowne ustalenie wartości kapitału początkowego

na skutek odwołania A. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 21 czerwca 2013 roku ***znak*** (...)

z dnia 1 sierpnia 2013 roku ***znak*** (...)

oddala odwołania.

Sygn. akt VU 1169/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 21 czerwca 2013 r. ponownie ustalił kapitał początkowy A. J., przyjmując do ustalenia jego wysokości 16 lat, 5 miesięcy i 17 dni (197 miesięcy) okresów składkowych oraz 8 lat, 7 miesięcy i 5 dni (103 miesiące, w tym 6 lat okresów sprawowania opieki nad dzieckiem) okresów nieskładkowych oraz podstawę wymiaru, ustaloną w decyzji z dnia 12 listopada 2008 r. o ustaleniu kapitału początkowego. W załączniku do tej decyzji organ rentowy podał, iż przy ustalaniu wynagrodzenia za lata 1979 – 1991 na podstawie kserokopii kartotek zarobkowych przyjęto tylko te składniki wynagrodzenia, które nie budzą wątpliwości i od których istniał obowiązek odprowadzania składki na ubezpieczenie społeczne. Składniki wpisane w kartach wynagrodzeń, które nie zostały opisane lub też, których nazewnictwo wprost nie pasuje do rodzajów określonych składników, co do których ustawowo w tamtych latach istniał obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie społeczne nie zostały uwzględnione przy obliczeniu wynagrodzenia. Powołując się na treść art. 7 ust. 5 ustawy z dnia z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) organ rentowy wskazał, iż okres niewykonywania pracy z powodu opieki nad dzieckiem od 04 sierpnia 1973 r. do 02 sierpnia 1976 r. oraz okres udzielonego przez zakład pracy urlopu wychowawczego od 30 października 1981 r. do 29 października 1984 r. zostały uwzględnione w wymiarze 6 lat, jako okres nieskładkowy. Brak jest również podstaw do zmiany decyzji z dnia 12 listopada 2008 r. w przedmiocie ustalenia okresu urlopu bezpłatnego od 01 lipca 1987 r. do 31 sierpnia 1987 r., ponieważ w karcie wynagrodzeń za 1987 r. nie został wskazany okres, w którym wnioskodawczyni przebywała na tym urlopie.

Z kolei wydaną na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) decyzją z dnia 01 sierpnia 2013 r. organ rentowy odmówił ponownego ustalenia podstawy wymiaru emerytury A. J. gdyż do wniosku z dnia 11 marca 2013 r. nie dołączyła żadnych nowych dowodów, mających wpływ na zmianę stanowiska Zakładu zawartego w decyzji z dnia 09 października 2008 r. i ponownego ustalenia podstawy wymiaru świadczenia.

W odwołaniu od decyzji o ponownym ustaleniu kapitału początkowego A. J. zarzuciła jej sprzeczność z ustawą o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie ustaleń dotyczących okresów składkowych i nieskładkowych oraz ustalenia kwoty kapitału początkowego. Na tej podstawie ubezpieczona wniosła o zmianę decyzji poprzez prawidłowe ustalenie okresów składkowych i nieskładkowych i wartości kapitału początkowego, i w ostatecznym rozliczeniu wysokości emerytury.

W uzasadnieniu wnioskodawczynie wniosła o ponowne ustalenie okresów składkowych i nieskładkowych poprzez uwzględnienie poza przyjętym okresem 6 lat, okresu sprawowania opieki nad małym dzieckiem jako okres składkowy oraz okresu od 01 lipca 1987 r. do 31 sierpnia 1987 r., błędnie jej zdaniem uznanego za okres urlopu bezpłatnego. W tym zakresie argumentuje, iż w tych miesiącach wypłacono jej wynagrodzenie zasadnicze plus dodatek za wysługę lat w łącznej kwocie 11.235,00 zł. Wnioskodawczynie wniosła również o „przeliczenie kapitału początkowego w latach 1985 – 1994 i emerytury w latach 1988 – 1997 ...”. W tym zakresie ubezpieczona zakwestionowała wysokość przyjętych do ustalenia podstawy wymiaru wynagrodzeń za:

- 1979 r., gdyż nie uwzględniono zasiłku opiekuńczego na dziecko,

- 1980 r. – nie uwzględniono:

- opieki nad dzieckiem za I, II i III w kwocie po 2.271 zł,
- premii w wysokości 1.100 zł;

za ten okres ZUS przyjął 75.281 zł, a powinien – 80.752 zł,

- 1985 r. – nie uwzględniono wypłaconej po sprzedaży projektu premii za:

- I w kwocie 1.575 zł,
- XII w kwocie 3.000 zł;

za ten okres ZUS przyjął 328.985 zł, a powinien – 333.554 zł,

- 1986 r. – w kolumnie 18 kartotek suma wynosi 425.005 zł, a ZUS błędnie przyjął 355.116 zł, ponadto ZUS nie przyjął:

- premii wypłaconej po sprzedaży projektu w wysokości 26.080 zł i 6.500 zł,
- rekompensaty w kwocie 15.100 zł;

za ten okres ZUS przyjął 465.356 zł, a powinien – 503.976 zł,

- 1987 r. – kolumna 18 zawiera błąd w podliczeniu, zamiast 363.279 powinno być 429.639 zł, a ponadto nie uwzględniono premii po sprzedaży projektów w kwotach 43.200 zł i 6.000 zł; za ten okres ZUS przyjął 450.658 zł, a powinien – 501.145 zł,

- 1988 r. – w kolumnie dziesięć błąd w podliczeniu: jest 668.394, a powinno być 777.950 zł, a ponadto nie uwzględniono wypłaconej po sprzedaży projektu premii w wysokości 90.432 zł i 594.461 zł; za ten okres ZUS przyjął 805.471 zł, a powinien – 1.490.064 zł.

- 1989 r. – w podliczeniu kolumny dziesięć jest kwota 1.786.515 zł, a powinno być 2.022.369 zł, a ponadto nie uwzględniono premii za: I – 135.000 zł, III – 168.749 zł, V – 113.000 zł i VIII - 177.000 zł; za ten okres ZUS przyjął 2.081.170 zł, a powinien – 2.766.191 zł,

- 1990 r. – w kolumnie osiemnastej w podliczeniu ZUS przyjął 8.529.383 zł, a powinien – 9.184.584 zł; łącznie ZUS przyjął 10.042.294 zł,

- 1991 r. – w kolumnie osiemnastej w podliczeniu jest 2.245.270 zł, a powinno być 4.310.270 zł; nie uwzględniono:

- premii za I oraz chorobowego w wysokości 127.100 zł,
- ZUS przyjął kwotę wynagrodzenia w wysokości 4.310.270 zł, a winno być 4.437.370 zł,
- łączna kwota wynagrodzenia za cały 1991 r. powinna być 16.440.147 zł.

W odwołaniu od decyzji z dnia 01 sierpnia 2013 r. A. J. wniosła o jej uchylenie i przekazanie sprawy organowi rentowemu do ponownego rozpoznania. Odnosząc się do wskazanej przyczyny odmowy przeliczenia podstawy wymiaru emerytury wnioskodawczyni wskazała, że do pisma z dnia 11 marca 2013 r. przedstawiła nowe dowody w postaci zapisu legitymacji ubezpieczeniowej, który złożyła w organie rentowym w dniu 14 marca 2013 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołań od obu tych decyzji.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie od decyzji w przedmiocie odmowy przeliczenia wartości kapitału początkowego organ rentowy wskazał, iż przedłożone wraz z wnioskiem o ponowne ustalenie kapitału początkowego kserokopie kartotek wynagrodzeń oraz kserokopia legitymacji ubezpieczeniowej znajdują się już w aktach ubezpieczeniowych A. J. i były rozpatrywane przy ustalaniu wartości kapitału początkowego decyzją z dnia 12 listopada 2008 r. oraz wysokości emerytury, w decyzji z dnia 09 października 2008 r. Ustalając ponownie wartość kapitału początkowego oraz wskaźnik wysokości tej podstawy, organ rentowy uwzględnił podstawę wymiaru, ustaloną w decyzji z dnia 12 listopada 2008 r.; organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, od 01 stycznia 1985 r. do 31 grudnia 1994 r. oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 115,98 %.

Uzasadniając wniosek o oddalenie odwołania od decyzji z dnia 01 sierpnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. stwierdził, iż ubezpieczona nie przedłożyła żadnych nowych dowodów, które pozwoliłyby na przeliczenie świadczenia zgodnie z jej żądaniem. Organ rentowy wskazał, iż A. J. jest uprawniona do emerytury przyznanej na podstawie art. 46 w związku z art. 29 ust. 1 i 2 ustawy emerytalnej decyzją z dnia 09 października 2008 r., od dnia 01 września 2008 r. Podstawę wymiaru stanowi wynagrodzenie z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z 20 lat poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę, od 01 stycznia 1988 r. do 31 grudnia 1997 r. a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 96,94 %.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Do złożonego w dniu 15 marca 2005 r. wniosku o ustalenie kapitału początkowego A. J. przedłożyła w organie rentowym między innymi, kserokopię legitymacji ubezpieczeniowej, oraz kserokopie jej kartotek zarobkowych z lat 1979 – 1991.

dowód: kserokopie: legitymacji ubezpieczeniowej – k. 18 – 23,

kartotek zarobkowych – k. 44 – 57.

Na podstawie dołączonych do powyższego wniosku dowodów, w tym także kserokopii legitymacji ubezpieczeniowej i kartotek zarobkowych, decyzją z dnia 12 listopada 2008 r. organ rentowy ustalił kapitał początkowy wnioskodawczyni na dzień 01 stycznia 1999 r. Ustalając wartość tego kapitału organ rentowy przyjął podstawę wymiaru w kwocie

1.415,99 zł i do obliczenia tej podstawy oraz wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych od 01 stycznia 1985 r. do 31 grudnia 1994 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ustalono na 115,98 %. Organ rentowy uwzględnił także 16 lat, 5 miesięcy i 7 dni okresów składkowych oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 2 lat, 7 miesięcy i 5 dni i 6 lat z tytułu sprawowania opieki nad dziećmi; łącznie 103 miesiące okresów nieskładkowych. W końcowej części decyzji Oddział ZUS wskazał, iż ze względu na brak dokładnych dat przebywania na urloпах bezpłatnych, uwzględnił jako urlop bezpłatny pełne miesiące od 01 lipca 1987 r. do 31 sierpnia 1987 r. a w załączeniu do tej decyzji wskazał obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego.

dowód: w aktach kapitału początkowego, decyzja z załącznikiem, k. 70 – 72.

Na podstawie wniosku z dnia 12 września 2008 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 09 października 2008 r. przyznał A. J. prawo do emerytury od 01 września 2008 r. W jej treści organ rentowy wskazał, że uwzględnił jako urlop bezpłatny miesiące od września 1987 r. do 31 sierpnia 1987 r., z uwagi na brak dokładnych dat przebywania na urlopie bezpłatnym. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych od stycznia 1988 r. do grudnia 1997 r. Wraz z decyzją z dnia 12 września 2008 r. organ rentowy doręczył ubezpieczonej załączniki wskazujące uwzględnione podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z kolejnych 10 lat od 1988 r. do 1997 r., z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, obejmujących lata 1979 – 1981, 1985 – 1996, 2001 r., 2003 – 2005 i 2007.

dowód: w aktach emerytalnych, decyzja z dnia 09 października 2008 r. z załącznikami, k. 59 – 63.

We wniosku z dnia 14 marca 2013 r. A. J. wniosła o ponowne ustalenie kapitału początkowego, w którym wniosła o uwzględnienie w jego podstawie wymiaru zarobków uzyskanych w latach 1985 – 1989 i „ponowne obliczenie podstawy wymiaru kapitału początkowego w oparciu o karty wynagrodzeń z naniesionymi uwagami o zarobkach – uwzględniając wszystkie składniki i dane z legity. ubezpiecz.”. Do wniosku tego wnioskodawczyni załączyła jedynie oświadczenie z dnia 14 marca 2013 r., wskazujące fakt jej przebywania na płatnym urlopie wychowawczym z tytułu opieki nad dzieckiem oraz zawierające wniosek o uwzględnienie tego okresu w wymiarze 6 lat jako okres składkowy.

dowód: w aktach kapitału początkowego – k. 75 – 76.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 21 czerwca 2013 r. ponownie ustalił kapitał początkowy A. J., przyjmując do ustalenia jego wysokości 16 lat, 5 miesięcy i 17 dni (197 miesięcy) okresów składkowych oraz 8 lat, 7 miesięcy i 5 dni (103 miesiące, w tym 6 lat okresów sprawowania opieki nad dzieckiem) okresów nieskładkowych oraz podstawę wymiaru, ustaloną w decyzji z dnia 12 listopada 2008 r. o ustaleniu kapitału początkowego. W załączniku do tej decyzji organ rentowy podał, iż przy ustalaniu wynagrodzenia za lata 1979 – 1991 na podstawie kserokopii kartotek zarobkowych przyjęto tylko te składniki wynagrodzenia, które nie budzą wątpliwości i od których istniał obowiązek odprowadzania składki na ubezpieczenie społeczne. Składniki wpisane w kartach wynagrodzeń, które nie zostały opisane lub też, których nazewnictwo wprost nie pasuje do rodzajów określonych składników, co do których ustawowo w tamtych latach istniał obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie społeczne nie zostały uwzględnione przy obliczeniu wynagrodzenia. Powołując się na treść art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) organ rentowy wskazał, iż okres niewykonywania pracy z powodu opieki nad dzieckiem od 04 sierpnia 1973 r. do 02 sierpnia 1976 r. oraz okres udzielonego przez zakład pracy urlopu wychowawczego od 30 października 1981 r. do 29 października 1984 r. zostały uwzględnione w wymiarze 6 lat, jako okres nieskładkowy. Brak jest również podstaw do zmiany decyzji z dnia 12 listopada 2008 r. w przedmiocie ustalenia okresu urlopu bezpłatnego od 01 lipca 1987 r. do 31 sierpnia 1987 r., ponieważ w karcie wynagrodzeń za 1987 r. nie został wskazany okres, w którym wnioskodawczyni przebywała na tym urlopie.

dowód: w aktach kapitału początkowego – k. 83 – 85.

We wniosku z dnia 14 marca 2013 r. ubezpieczona wniosła o ponowne ustalenie emerytury poprzez „przyjęcie zarobków w latach 1988 – 1991 z kartotek z naniesionymi uwagami i danymi z legitymacji ubezpieczeniowej”. Do tego wniosku dołączyła oświadczenie o okresie sprawowania opieki nad dziećmi w wymiarze 6 lat, kserokopie kartotek zarobkowych z lat 1979 – 1991 oraz legitymację ubezpieczeniową.

dowód: w aktach emerytalnych – k. 116 – 132.

Wydaną na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) decyzją z dnia 01 sierpnia 2013 r. organ rentowy odmówił ponownego ustalenia podstawy wymiaru emerytury A. J. gdyż do wniosku z dnia 11 marca 2013 r. nie dołączyła żadnych nowych dowodów, mających wpływ na zmianę stanowiska Zakładu zawartego w decyzji z dnia 09 października 2008 r. i ponownego ustalenia podstawy wymiaru świadczenia.

dowód: w aktach emerytalnych – k. 135.

Sąd zważył co następuje:

Odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Stan faktyczny sprawy jest niesporny. W realiach rozpoznanej sprawy istotny jest fakt, iż ostatecznymi decyzjami z dnia 12 listopada 2008 r. i z dnia 09 października 2008 r. organ rentowy ustalił wartość kapitału początkowego A. J. na dzień 01 stycznia 1999 r. oraz przyznając od 01 września 2008 r. prawo do emerytury ustalił jej wysokość. Wnioskodawczyni nie wniosła od tych decyzji odwołań, choć zawierają prawidłowe pouczenie o terminie i sposobie ich zaskarżenia. Równie istotny jest fakt, iż wnosząc o ponowne ustalenie wartości kapitału początkowego i przeliczenie wysokości emerytury ubezpieczona nie wskazała żadnych nowych dowodów ani też nowych okoliczności mających wpływ na wysokość kapitału początkowego jak i przyznanej w 2008 r. emerytury. Analogiczne do dołączonych do wniosku z dnia 14 marca 2013 r. o ponowne ustalenie emerytury kserokopie kartotek zarobkowych A. J. dołączyła wcześniej, do stanowiącego podstawę wydania decyzji z dnia 12 listopada 2008 r. wniosku z dnia 15 marca 2005 r. o ustaleniu kapitału początkowego. Kserokopię dołączonej do wniosku o ponowne ustalenie emerytury legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawczyni również dołączyła wcześniej, do wniosku o ustalenie wartości kapitału początkowego z dnia 15 marca 2005 r. Bezzasadnie zatem A. J. w uzasadnieniu odwołania od decyzji w przedmiocie odmowy przeliczenia emerytury argumentuje, że 14 marca 2013 r. przedstawiła „... nowe dowody w postaci zapisu legitymacji ubezpieczeniowej.”

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne uzasadniają wnioski organu rentowego o oddalenie odwołań. Trafnie bowiem w uzasadnieniu decyzji z dnia 01 sierpnia 2013 r. w przedmiocie odmowy ponownego ustalenia wysokości emerytury organ rentowy wskazał, że ze względu na brak nowych dowodów, w świetle normy art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) brak jest podstaw do ponownego ustalenia podstawy wymiaru emerytury. Przepis ten stanowi, iż prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. Z mocy art. 174 ust. 4, stanowiącego, iż ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego następuje w okolicznościach określonych w art. 114, przepis ten znajduje zastosowanie także przy ponownym ustalaniu wysokości kapitału początkowego.

Wnosząc o ponowne ustalenie wartości kapitału początkowego oraz o ponowne ustalenie wysokości podstawy wymiaru emerytury A. J. po uprawomocnieniu się decyzji z dnia 12 listopada 2008 r. o ustaleniu kapitału początkowego oraz decyzji o przyznaniu emerytury z dnia 09 października 2008 r. nie przedłożyła w trybie art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych żadnych nowych dowodów ani tym bardziej nie wskazała żadnych takich nowych okoliczności na jakie nie mogłaby powołać się choćby w odwołaniu

od wskazanych decyzji. Na podstawie danych zawartych w doręczonych jej wraz z decyzją o przyznaniu emerytury z dnia 09 października 2008 r. załącznikach i dysponując nie tylko legitymacją ubezpieczeniową w oryginale jak i kserokopią kartotek zarobkowych, które ponownie przedłożyła wraz z wnioskiem z dnia 14 marca 2013 r. o przeliczenie emerytury, ubezpieczona do chwili uprawomocnienia się decyzji z dnia 12 listopada 2008 r. i z dnia 09 października 2008 r. miała niczym nieograniczoną możliwość domagania się weryfikacji ustaleń obu tych decyzji. W tych zatem okolicznościach faktycznych, w świetle wskazanego przez organ rentowy przepisu art. 114 ust. 1 jak i art. 174 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r., brak jest uzasadnionych podstaw do ponownego ustalenia wysokości przyjętych do ustalenia wysokości kapitału początkowego oraz emerytury zarobków. Te same okoliczności bezzasadnym czynią żądanie uwzględnienia jako okres składkowy okresu od 01 lipca 1987 r. do 31 sierpnia 1987 r. urlopu bezpłatnego. W decyzji z dnia 09 października 2008 r. organ rentowy wskazał bowiem na to, że „... uwzględnił jako urlop bezpłatny pełne miesiące tj. 01.07.1987r. do 31.08.1987r., gdyż brak jest dokładnych dat przebywania na urlopie bezpłatnym” (k. 63 w aktach emerytalnych). Decyzja ta wobec nieskorzystania przez A. J. z możliwości odwołania się, uprawomocniła się a po jej uprawomocnieniu się, ubezpieczona nie przedłożyła w tym zakresie żadnych nowych dowodów ani nie ujawniła także żadnych nowych okoliczności.

Bezzasadne jest także żądanie uwzględnienia okresu 6 lat sprawowania opieki nad urodzonymi (...)i (...) dziećmi jako okres składkowy. Ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych określa w art. 6 okresy składkowe a w art. 7 okresy nieskładkowe. Na podstawie art. 7 pkt 5 okresami nieskładkowymi są przypadające przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty okresy urlopu wychowawczego, urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących opiekujących się małymi dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopów bezpłatnych oraz okresy niewykonywania pracy – z powodu opieki nad dzieckiem w wieku do lat 4 – w granicach do 3 lat na każde dziecko oraz łącznie – bez względu na liczbę dzieci – do 6 lat. W tym zakresie Sąd podziela wyrażony w piśmie organu rentowego z dnia 18 kwietnia 2013 r. (k. 133 akt emerytalnych) pogląd, iż z przyczyn w nim wskazanych powołane przez wnioskodawczynię orzeczenie ma ograniczone zastosowanie jedynie w zakresie zastosowania wskazanego w nim przepisu art. 29 ust. 3 ustawy emerytalnej.

Sąd uwzględnił w sprawie fakt, iż wnioskodawczyni jest osobą nie tylko wykształconą ale również posiada zarówno duże doświadczenie zawodowe jak i życiowe i te obiektywne okoliczności uzasadniają wniosek, że nie jest ona osobą nieporadną. Okoliczności faktyczne uzasadniają ocenę, że wyłącznie z przyczyn leżących po stronie wnioskodawczyni, nie podjęła we właściwym czasie niezbędnych w sprawie czynności.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477⁹ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołania oddalił.